

20. 9. 2013

ID: 92486

Záloha na náklady insolvenčního řízení

Proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení insolvenčního soudu o uložení povinnosti zaplatit zálohu na náklady insolvenčního řízení v částce, která nepřevyšuje 50.000,- Kč, není dovolání objektivně přípustné vzhledem k omezení obsaženému v ustanovení § 238 odst. 1 písm. d/ o. s. ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 NSČR 66/2013, ze dne 29.8.2013)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v insolvenční věci dlužnice J.H., bytem v B., vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. KSBŘ 32 INS 16106/2012, o insolvenčním návrhu dlužnice, o záloze na náklady insolvenčního řízení, o dovolání dlužnice proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21. března 2013, č. j. KSBŘ 32 INS 16106/2012, 2 VSOL 145/2013-A-19, tak, že dovolání se odmítá.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 17. prosince 2012, č. j. KSBŘ 32 INS 16106/2012-A-14, Krajský soud v Brně (dále jen „insolvenční soud“), vycházející především z ustanovení § 108 odst. 1 a 2 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), uložil dlužnici J.H., aby do 5 dnů od právní moci usnesení zaplatila zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 50.000 Kč na účet označený ve výroku nebo v hotovosti na pokladně insolvenčního soudu.

K odvolání dlužnice Vrchní soud v Olomouci v záhlaví označeným usnesením potvrdil usnesení insolvenčního soudu.

Proti usnesení odvolacího soudu podala dlužnice dovolání.

Pro rozhodnutí vydaná v insolvenčním řízení jsou ustanovení občanského soudního řádu o přípustnosti dovolání přiměřeně aplikovatelná dle § 7 odst. 1 insolvenčního zákona.

Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (v aktuálním znění) se podává z bodů 1. a 7., článku II., zákona č. [404/2012](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Vzhledem k tomu, že dovolání v této věci nesměruje proti žádnému z usnesení vypočtených v § 238a zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), zabýval se Nejvyšší soud tím, zda jsou splněny podmínky přípustnosti dovolání formulované v § 237 o. s. ř. (ve spojení s omezením dle § 238 o. s. ř.).

Podle ustanovení § 237 o. s. ř., není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dle ustanovení § 238 o. s. ř. dovolání podle § 237 není přípustné (...) d/ proti rozsudkům a

usnesením, v nichž dovoláním napadeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50.000,- Kč, ledaže jde o vztahy ze spotřebitelských smluv, o pracovněprávní vztahy nebo o věci uvedené v § 120 odst. 2; k příslušenství pohledávky se přitom nepřihlíží (...) [odstavec 1]. U opěťujícího se peněžitého plnění je pro závěr, zda dovoláním napadeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50.000,- Kč (odstavec 1 písm. d/), rozhodný součet všech opěťujících se plnění; jde-li však o peněžitě plnění na dobu života, na dobu neurčitou nebo na dobu určitou delší než 5 let, je rozhodný pouze pětinasobek výše ročního plnění (odstavec 2).

Usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení insolvenčního soudu o uložení povinnosti zaplatit zálohu na náklady insolvenčního řízení, je usnesením, kterým se odvolací řízení končí.

Dovoláním napadeným výrokem však bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50.000,- Kč, přičemž nejde o žádný z případů, jež by v intencích § 238 odst. 1 písm. d/ o. s. ř. vylučovaly aplikaci takto nastaveného omezení (nejde o vztah ze spotřebitelské smlouvy, o pracovněprávní vztah nebo o věc uvedenou v § 120 odst. 2 o. s. ř.). Ke kritériím přípustnosti dovolání podle ustanovení § 237 o. s. ř. (ve spojení s omezením dle § 238 o. s. ř.) srov. v podrobnostech např. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. května 2013, sp. zn. 29 Cdo 1172/2013, dostupné na webových stránkách Nejvyššího soudu.

Nejvyšší soud tudíž uzavírá, že proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení insolvenčního soudu o uložení povinnosti zaplatit zálohu na náklady insolvenčního řízení v částce, která nepřevyšuje 50.000,- Kč, není dovolání objektivně přípustné vzhledem k omezení obsaženému v ustanovení § 238 odst. 1 písm. d/ o. s. ř.

Nejvyšší soud proto podané dovolání odmítl dle § 243c odst. 1 o. s. ř.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Pozůstalost](#)
- [Nezbytná cesta](#)
- [Nepominutelný dědic](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Likvidace dědictví](#)
- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)